

Henki & elämä

Jyväskylän seurakunnan lehti **10** 30.5.2013

Lehtisaaren grilli kuumana

Sivu 16

**Veneilykausi
törähti käyntiin**
Säynätsalon veneilijöillä
mukava perinne

➔ 6-7

**Kun suku on
tärkeä ja rakas**
Leena Hänninen sai suvun
perintönä puheliaisuuden

➔ 8-9

**Uskonnollekin
voi nauraa**
South Parkin huumori
kiehtoo Risto Kämäräistä

➔ 11

Kannen kuva:

Lehtisaareen pääsee taas kesäretkelle. Kristillisen koulun viides luokka aloitti ryhmien vierailut. Kuvassa Farhat Anjam ja taustalla Johannes Tapper.

Kuva: Petri Kananen

Ruoantuotannon pimeä puoli

Harvoin tulemme ajatelleeksi, mitä kaikkea ruoantuotantoon kätkeytyy. Meitä kutsutaan Jumalan tahdon mukaiseen elämään. Meidän tulisi etsiä muutosta myös suhtautumisessamme ruokaan. Suvi Pelkonen Sana-lehdessä

Tietotekniikka ja byrokratia ovat tuen tarvitsijan esteitä

Ihmisellä on usein valtava tarve puhua rahaongelmien lisäksi masennuksestaan ja siitä, että tilanne tuntuu junnaavan paikallaan. Usein helpottaa eniten se, että saa puhua. Me voimme tarjota kuuntelevan ihmisen ja aikaa maailmassa,

jossa kontakti sosiaalitoimeen tapahtuu usein tietokoneella. Tietotekniikan hallitseminen ja byrokratiasta selviytyminen turhauttavat heikoilla olevaa tuen tarvitsijaa. Diakoni Antti Kulmala Ylen haastattelussa

Suurella sydämellä

Haluatko uutta sisältöä arkeesi? Haluatko kohdata uusia ihmisiä? Tule vapaaehtoiseksi. Lisää vapaaehtoistyön mahdollisuuksista www.suurellasydamella.fi

Kolumni

Juhla arjen keskellä

Lauantaina on suuri juhlapäivä tuhansissa jyvaskyläläiskodeissa: ylioppilaat ja ammattiin valmistuvat saavat päättötodistuksensa. On hyvä syy kutsua kokoon sukua ja ystäviä, järjestää juhlat.

Suuren päivän alla valmistetaan juhlaruokia, leivotaan ja paistetaan monenlaista makeaa ja suussa sulavaa suolaista. Nurkat ja kaapit siivotaan – vaikka juhlavieraat eivät niissä isommin aikaa viettäisikään. Lehdet ja verkko ovat pullolaan ohjeita juhlaohjelmisteluihin, koreiden kuvien kera. On eksoottisia reseptejä ja juhlevia kattausohjeita. Löytyy pirteitä pukeutumis- ja sisustusvinkkejä, monenkirjavia ideoita muistaa juhlan kohdetta. Nähdään paljon vaivaa, jotta päivä olisi unohtumaton juhlan päähenkilölle ja jotta juhlavieraat viihtyisivät.

Lauantaina on sitten aika korjata vaivannäön hedelmät. Kun valmistelut on tehty huolella, on mahdollisuus keskittyä itse pääasiaan: juhlimiseen perheen ja läheisten kanssa. Jos kaikki menee hyvin, viihtyvät niin vieraat kuin isännätkin. On sopivasti aikaa ja mahdollisuuksia ottaa kaikki huomioon, vaihtaa kuulumisia, rupertella. Juuri niin kuin suvun ja ystävien kanssa kuuluu.

Suvun osallistuminen jäsenensä suureen juhlaan on hieno asia. Isovanhempien ja jopa isoiso- vanhempien, samoin kuin setien ja tätien, enon ja kummien mukana olo tuo mukaan sellaista juurevuutta, joka nykyisenä maailmanaikana onnistuu kovin harvoin. Jos ennen aikaan suvun eri sukupolvet asuivat samassa kylässä tai piha- piirissä ja jopa saman katon alla, nyt etäisyyttä voi olla satoja tai tuhansia kilometrejä.

Ennen arki jaettiin ja perheen perinne siirtyi päivittäin nuoremmille sukupolville. Nyt suvun kokoontumiseen tarvitaan juhla. Tai oikeastaan taitaa olla niin, että suvun kokoontuminen on jo itsessään juhla. Juhla, jossa juuret ovat vahvasti läsnä.

Runsaasti onnea ja hyvän Jumalan siunausta kaikille lauantaina juhlistaville, samoin koko perheelle ja yhteen tulevalle suvulle! Olkoon juhlapäivänne onnistunut ja antoisa, olkoon yhdessä viettämämme aika unohtumaton hetki, nouskoon se korkealle arjen yläpuolelle!

Jukka Helin
Johtaja, yhteinen seurakuntapalvelu

Romanikerjäläiset eivät kuulu suomalaisen sosiaaliturvan piiriin

MARJO RÖNNKVIST

Kevään edetessä romanikerjäläisten määrä Jyvaskylän katukuvassa on lisääntynyt. Heitä arvelaan olevan 30–40. Osa kerjäläisistä on kotoisin Romaniasta, osa Bulgariasta.

Jyvaskylän seurakuntaan on tullut viime aikoina puheluita, joissa soittajat ovat olleet huolissaan joidenkin kerjäläisten kohtalosta. Erityisesti soittajissa on herättänyt huolta perhe, jonka äiti on raskaana.

Paikallinen vapaaehtoinen on majoittanut perheen. Hän on kysellyt muun muassa seurakunnan vastuuta näistäkin lähimmäisistä. Romanikerjäläiset eivät itse ole ottaneet Jyvaskylän seurakuntaan yhteyttä.

Jyvaskylän seurakunnan diakonian työalasihteeri **Heini Lekander** on ilahtunut siitä, että kanssaihmisistä yhä välitetään.

– Huolen herääminen lähimmäisestä on hieno asia. Moni ei kuitenkaan tiedä, että EU:lla ei ole yhteistä sosiaaliturvaa. Romanikerjäläiset eivät siten ole saman sosiaaliturvan piirissä kuin suomalaiset, Lekander selvittää.

Romanikerjäläisiä on viime aikoina liikkunut myös kirkkojen lähistöllä. Jyvaskylän seurakunnan isännöitsijän **Reijo Kähkösen** mukaan kerjääminen seurakunnan kiinteistöissä – piha-alueet mukaan lukien – on kielletty.

”Romanikerjäläisten takana voi olla rikollisuutta, joten taloudellinen apu saattaa päätyä muiden kuin kerjäläisten itsensä hyödyksi.”

Kaupunginkirkko on poikkeus, siellä seurakunnan alue ulottuu ainoastaan kirkon portaiden juureen.

Kirkkopuisto kuuluu Jyvaskylän kaupungille. Mikäli kerjäläiset koetaan häiriöksi, paikalle voi hälyttää poliisin.

Yhteistyötä kaivataan

Heini Lekanderin mukaan Jyvaskylän kaupungin, Katulähettyksen, Poliisin ja seurakunnan olisi hyvä tehdä kerjäläis-

läisasiassa yhteistyötä, ja pohtia käytännön pelisääntöjä näiden ihmisten auttamiseksi. Yhteinen palaveri onkin suunnitteilla.

Myös yhteinen, romaniankielinen esite olisi Heini Lekanderin mielestä paikallaan. Esitteessä voitaisiin kertoa niistä palveluista, joihin romanit voivat hakeutua, ja joihin heillä on oikeus mennä.

Ruoka-apua voi antaa

Esimerkiksi Helsingissä Diakonissalaitos tarjoaa romaneille päiväkeskuksen palveluita: heillä on mahdollisuus syödä ja peseytyä.

Jyvaskylän seurakunnalla vastaavaan ei ole mahdollisuutta, koska sen resurssit ovat huomattavasti pienemmät.

Aseman pysäkillä kerjäläiset voivat saada kahvia ja voileipää.

Heini Lekander kannustaa jyvaskyläläisiä pitämään ruoka-avun antamisessa kerjäläisille.

– Romanikerjäläisten takana voi olla rikollisuutta, joten taloudellinen apu saattaa päätyä muiden kuin kerjäläisten itsensä hyödyksi, Lekander muistuttaa.

Kevät on hortoilun aikaa

kiikari

KAARINA HEISKANEN

Hortoilu on kotoisa suomenkielinen termi villinä kasvavien kasvien (kreikkasi horta) keräämiselle ja syömiselle. Alkukesän viherrystä voikin ryhtyä katselemaan saalistajan silmin, sillä salaattiainekset saattavat löytyä lähempää kuin kuvittelet.

Harmistutko, kun näet voikukkien keltaisen hehkun pihallasi? Voikukka on onneksi siitä hyvä vihollinen, että sen voi syödä – jos ei välitä naapurin lemmikkikaniin syyllistävistä tuijotuksesta verkkoaidan takaa.

Voikukan lehdet kerätään keväällä ja alkukesällä. Lehdistä kerätään käsin tai saksilla katkaisemalla vain 2/3 latvaosasta. Lehdet sopivat salaatteihin, muhennoksiin ja keittoihin. Juuria voi käyttää lisäkeeksi keittoihin, patoihin, muhennoksiin, mausteeksi kaljaan tai muihin juomiin, kahvinkorvikkeeksi, jauhettuna jauhojen jatkeena leivontaan ja puuroihin. Liuskeisia lehtiä ei kannata kerätä, ne ovat kitkeriä.

Nuoret maitohorsman versot sopivat tarjottavaksi muun muassa porsaan tapaan. Nuorista lehdistä tehty silppu antaa vaihtelua salaatteihin ja vihannespaistoksiin.

Miedon kirpeät poimulehdet samoin kuin piharatamat sopivat yrttijuomiin, keittoihin sekä leivontaan. Ne maistuvat myös salaattissa tai voileivän päällä. Kukut ja siemenet sopivat mausteeksi.

Piharatamon lehteä on perinteisesti käytetty myös haavojen ja ihottumien ja ruhjeiden hoitoon.

Kasveihin on mieluusti liitetty mystisiä ominaisuuksia, ja varsinkin keskiajalla

pohdiskeltiin, mitä luonto opettaa Luojastaan. Esimerkiksi voikukkaa pidettiin Jeesuksen symbolina. Voikukan lehden muoto on antanut sille nimen leijonanhampas (Löwenzahn saksaksi ja dandelion englanniksi). Tämän nimensä vuoksi sitä on pidetty Jalopeuran ja Jupiterin tähtikuvioiden vertauskuvana – samoin kuin Kristuksen, Juudan jalopeuran.

Kristuksen vertauskuva voikukka on myös siksi, että keltainen kukka on myös auringon symboli. Aurinko puolestaan on Jumalan ja Jeesuksen vertauskuva.

Egyptistä lähteneiden israelilaisten kerrotaan syöneen ennen lähtöään ”karvaita yrttejä”, minkä vuoksi voikukasta on tul-

lut myös kärsimyksen katkeruuden vertauskuva.

Poimulehti on tunnettu nimellä Neitsyt Marian viitta. Keskiajan alkemistit pitivät kasvia suurella arvossa lehden keskellä olevan nestepisaran vuoksi – he uskoivat, että neste voi muuttaa raudan kullaksi.

Nokkosekin ovat suosittuja ruokakasveja, vaikka niitä on polttavuutensa pidetty kateuden ja katkeruuden vertauskuvana. Raamatussa nokkonen on Jumalan rangaistuksen symboli.

Tunnistamattomia kasveja ei kannata mennä syömään. Lisätietoja sekä turvallisia lajitunnistekuvia löytyy osoitteesta www.arktisetaromit.fi.

Poimulehtiä ja voikukan lehtiä salaattilautasella. KUVA: KAARINA HEISKANEN

Neuvo yksinäiselle: Uusiin asioihin tutustuminen voi tuoda ystäviä

Viestitä, että olet kiinnostunut toisesta ihmisestä. Suhtaudu myönteisesti siihen, mitä hän kertoo itsestään. Vaikka ystävää etsiessä ei kannata keskittyä omista asioista puhumiseen, saat toki kertoa itsestäsiikin. Älä kuitenkaan vyörytä

kaikkia huoliasi. Heikkouksiksi luulemasi ominaisuus, varsinkin ujous, saattaa osoittautua vahvuudeksi. Arkuutensa tunnustava on rohkea, ja lähes poikkeuksetta muut ihailevat hänen rehellisyyttään. Vesa Nevalainen Hyvä terveys -lehti

Suhdekliniikka.fi tietää, mikä sydäntä painaa

Vaikka Suhdekliniikkaan tulevat kysymykset kertovat elämän ja ihmissuhteiden kipukohdista, niissä näkyy toiveikkuus. Rakkauteen uskotaan yhä. Kysyjillä on suuri pyrkimys löytää yhteys toiseen, halua korjata tehtyjä virheitä ja muut-

taa käyttäytymistään. He kysyvät neuvoa tilanteessa, jossa tuntevat olevansa umpikujassa ja ovat kiinnostuneita kuulemaan, miltä heidän tilanteensa näyttää ammattilaisen näkökulmasta. Rajalla-blogi Suomen Kuvalehti

Tradenomin tutkinto mahdollistaa työskentelyn monella eri alalla ja monessa eri tehtävässä, sanoo Katriina Uusimäki. KUVA PASI ANTILA / VIISPIIKKINEN

Ei tullut hoitajaa, tuli tradenomi

KAARINA HEISKANEN

1. Kuka olet ja mistä olet kotoisin?

Olen Uusimäen Katriina. Olen ehtinyt asua elämäni aikana viidellä eri paikkakunnalla, mutta alun perin olen kotoisin Pohjanmaalta. Nykyisin asun avomieheni ja koirani kanssa Karstulassa.

2. Valmistut tänä keväänä tradenomiksi. Tiedätkö, mistä sana tulee?

Olisikohan se johdettu englanninkielisestä sanasta trade?

3. Miten juhlit valmistumista?

Pomoni valmistuu samanaikaisesti yliopistosta, kun minä saan tradenomin paperit. Sovimme, että juhlimme osastomme kesken töissä valmistumistamme.

4. Aiotko jatkaa opiskelua?

Opiskelut saavat kyllä nyt ainakin toistaiseksi riittää vaikka ylempi korkeakoulututkinto olisi mukava saada. Ajattelin mieltä asiaa myöhemmin uudestaan, mikäli en tällä koulutuksella saavuta mieleistäni työtä. Tällä hetkellä on suunnattoman rentouttavaa, kun ei tarvitse stressata tekevämmä koulutehtäviä.

5. Mikä kaupallisessa alassa kiinnostaa?

Tradenomin tutkinto on mielestäni melko laaja-alainen, ja mahdollistaa työskentelyn monella eri alalla ja monessa eri tehtävässä.

6. Osaatko käyttää helmitaulua?

En ole koskaan käyttänyt helmitaulua, joten en osaa.

7. Mikä oli inhokkiaine opinnoissasi?

Ruotsin opiskelusta en juuri nauttinut.

8. Mitä odotat omalta työelämältäsi?

Odotan mukavaa ja sopivan haastavaa työtä, jota ei kuitenkaan tarvitse mieltä eikä murehtia virka-ajan ulkopuolella. Työajalla keskitytään työhön, mutta vapaa-ajalla toisiin asioihin.

9. Mikä oli ammattihaaveesi lapsena?

Pienenä haaveilin sairaanhoitajan ammatista. Tällä hetkellä en voisi keksiä juuri mitään epäsovivampaa ammattia itselleni.

10. Oletko saanut kesätöitä?

Olen ollut syksystä asti töissä Karstulan kunnassa kansalaisopiston toimistolla, ja jatkan siellä myös tämän kesän.

11. Mitä kesäsuunnitelmiasi kuuluu?

Menen heinäkuussa naimisiin, joten alkukesän ajatukset keskittyvät pitkälti häihin ja niiden järjestämiseen. Lisäksi harrastan koirani kanssa ja hyppään myös silloin tällöin hevosen selkään.

12. Missä näet itsesi kymmenen vuoden kuluttua?

Totta puhuakseni en osaa arvailla yhtään. Elämä on tähänkin mennessä yllättänyt minut niin monella tapaa, että on vaikeaa nähdä, mitä se on minun varalleni keksinyt.

13. Opiskelit Jyväskylässä. Mikä oli täällä parasta?

Jyväskylässä tykkäsin eniten siitä, että kaupungissa oli aina vilkasta ja eloisaa. Tyk-

käsin myös järven ja muun luonnon läheisyydestä.

14. Mitä muuttaisit Jyväskylässä?

Jyväskylä on kaupungiksi tosi mukava, enkä keksi siitä mitään pahaa sanottavaa tai muutettavaa.

En vain ole yhtään kaupunki-ihminen vaan nautin maaseudun rauhasta ja siitä, että ihmiset tuntevat toisensa. Sen takia muutinkin avomieheni ja koiramme kanssa pois kaupungista viime syksynä.

15. Mitä harrastat?

Harrastan koirani kanssa touhuamista sekä laulamista ja ratsastamista.

16. Minkä Raamatun tapahtuman silminäkijä olisit halunnut olla?

Olisin halunnut olla kuulemassa Jeesuksen Vuorisäärän ja erityisesti Isä meidän rukouksen.

17. Suunnitteletko vai annatko elämän viedä?

Kyllä minä suunnittelen, välillä liikaakin. Yleensä asiat eivät mene niin kuin ne itse suunnittelee.

Olen kuitenkin pyrkinyt vähentämään suunnittelua, sillä olen huomannut, että kyllä se elämä vaan aina kantaa ja asiat järjestyy.

18. Jos saisit yllättäen käteen sata ylimääräistä euroa, mitä tekisit rahoilla?

Tällä hetkellä kaikki ylimääräinen raha hupenee hääjärjestelyihin, joten uskoisin, että myös tuo satanen kuluisi niihin.

Pääkirjoitus

Eron hetki

Julkisten erot ovat juorulehtien vakiokaama. Ne ovat mehukkaita uutisia, etenkin jos eroon liittyy kolmas osapuoli. Jotkut sanovat eroavansa ystävinä, koska rakkaus vain kuoli pois. Joillakin uutisen kiinnostavuutta lisää mittavan omaisuuden jakaminen.

Erouutiset eivät kerro itketyistä öistä, loukasta itsetunnosta tai rikki menneistä unelmista. Ne eivät kerro, miten syviä haavoja erosta jäi. Ja etenkin sitä ne eivät kerro, mitä mahdolliset lapset erosta ajattelevat.

On yhteisiä vuosia takana viisi tai viisitoista, ero on harvoin helppo. Se on prosessi, johon kuuluu erilaisia vaiheita ja erilaisia tunteita. Täysin järkeviltäkin vaikuttavat ihmiset saattavat eron pyörteissä päätyä järjettömiin tekoihin, koska he ovat vihaisia, järkyttyneitä, satuttuja, mustasukkaisia ja kostonhimoisia. Lähipiiri voi vain toivoa, että järjen valo löytää tunnemyrskyyn järkensä kadottaneet.

Suomessa avioero on lähinnä tekninen operaatio, avoero ei sitäkään. Avioerossa huolehditaan lähinnä lasten huoltajuudesta ja yhteisen omaisuuden jakamisesta. Avoerossa toinen puolisoista pahimmassa tapauksessa vain muuttaa pois.

Olen nähnyt liian monta eroa. Ne ovat olleet teknisiä operaatioita. Hoidetaan paperiasiat ja jatketaan matkaa. Tunteita ei erobyrokratia kysele, jokainen nuolee haavansa omi-neen.

Sellaisia eroja ei nyt äkkiseltään tule lähipiiristä mieleen, joissa pariskunta olisi päätenyt ammatti-ihmisten tukemana käymään edes päällimmäiset tunteet yhdessä läpi. En tarkoita, että menneeseen pitäisi jäädä vellomaan, mutta asiallisen puheyhteyden säilyttäminen olisi jo puoli voittoa. Se voisi helpottaa kovan maan löytämistä jalkojen alle, mutta ennen kaikkea se helpottaisi mahdollisten lasten toipumista. Se voisi auttaa vanhempia katsomaan vihansa yli ja näkemään lapset. Ei kai rakkaus lapsiin erossa lopu.

Jyväskylän seurakunnan perheasiain neuvottelukeskus järjestää eronneille tai eropäätöksen tehneille Vanhemman Neuvo -vertaistukiryhmän. Sen tarkoituksena on minimoida lapsen menetys, ja auttaa eroavaa pariskuntaa löytämään uudenlainen vanhemmuus eron jälkeen. Tällaisen toiminnan voisi sisällyttää kaikkiin eroprosesseihin pakollisena.

Marjo Rönkvist

Riki Sorsa valitsee tänä vuonna Vuoden kristillisen kirjan

Lokakuussa valittavan Vuoden kristillinen kirja 2013 -voittajan valitsee taiteilija Riki Sorsa. Vuoden kristillinen kirja valitaan nyt jo 20. kerran. Voittajakirja julkistetaan Helsingin kirjames-suilla 27.10. pidettävässä yleisöti-

laisuudessa. Samassa yhteydessä julkistetaan myös Vuoden kristillinen kirja -yleisöäänestyksen voittaja. Kristilliset kustantajat ry:n järjestämä kilpailu on avoin kaikille kustantajille.

Kotimaa24.fi

Katri Helena ja Mikko Kuustonen luotetuimmat muusikot

Katri Helena on suomalaisten mielestä luotetuin henkilö musiikin alalla. Toiseksi eniten yleisö luottaa Mikko Kuustosen. Asia käy ilmi Valittujen Palojen Wyman Dillon -tutkimuslaitoksen kanssa tekemästä tutkimuksesta. Kolman-

neksi eniten suomalaiset luottavat Vesa-Matti Loiriin. Neljäs on Jari Sillanpää, viides Hector ja kuudes Juha Tapio. Luottamus jakautuu tasaisesti. Katri Helena on luotetuin nimi musiikin alalla kahdeksalle prosentille vastaajista. Mikko

Kuustonen ja Vesa-Matti Loiri ovat kumpikin ykkösnimi noin kuudelle prosentille. Selkeästi naisten suosikkeja ovat Jari Sillanpää, Juha Tapio ja Eino Grön. Chisu nauttii hieman suurempaa luottamusta miesten keskuudessa.

Yhteisvastuukeräys tukee saattohoitoa

Saattohoito on valtakunnallisen yhteisvastuukeräyksen kotimainen pääkohde vuonna 2014. Terho-säätiön toteuttaman hankkeen tavoitteena on yhteistyössä saattohoitokotien, seurakuntien, kuntien ja järjestöjen kanssa parantaa saattohoidon tuntumusta ja saatavuutta Suomessa. Yhteisvastuukeräyksen tuella voidaan toteuttaa laajamittainen koulutus, jolla luodaan valmiuksia kuolevien potilaiden hoitoon.

Jyväskylän seurakunnan diakonian työalasihteeri **Heidi Lekander** pitää saattohoitoa erittäin ajankohtaisena ja tärkeänä keräyskohteena. Saattohoitoa annetaan vakavasti sairaille potilaille elämän loppuvaiheessa.

Terhokoti Helsingissä on yksi neljästä Suomessa toimivasta saattohoitokodista. Muut saattohoitokodit toimivat Turussa, Tampereella ja Hämeenlinnassa.

Yhteisvastuukeräyksen kotimaisen pääkohteen valitsi kirkkohallituksen täysistunto tänä keväänä. Vuoden 2014 keräyksen ulkomaan-kohteena on Guatemala.

Vuoden 2013 keräyksen tulos julkistetaan Jyväskylän seurakunnan osalta ja valtakunnallisesti myöhemmin tänä vuonna.

Tämän vuoden keräysvaroin autetaan vanhuksia Suomessa ja Kambodzassa.

Kesän Tiekirkot avaavat ovensa

Suomen suvessa avautuu 279 Tiekirkkoa. Jyväskylästä Tiekirkkojen ketjuun osallistuu kolme luterilaista ja yksi ortodoksisirkko. Vuoden teema on taiteilija Eero Järnefelt, jonka maalaama alttaritaulu on Taulumäellä.

Jyväskylän Tiekirkoista ensimmäisenä ovensa avaa Korpilahden kirkko, joka on auki 10.6. alkaen. Kaupunginkirkko ja Taulumäen kirkko aloittavat tiekirkkoina 15.6.

Tiekirkkoihin ovat liittyneet joko ensimmäistä kertaa tai tauon jälkeen Kuusamon Pyhän Ristin kirkko, Luhangan kesäkirkko, Nokian, Lemin, Vehmersalmen ja Lumijoen kirkot sekä Päijälän rukoushuone. Etelä-Karjalassa sijaitsevalla Lemillä on pitkä perinne neliäänisestä virsilaulannasta, ja siitä myös Tiekirkkoon pysähtyvät pääsevät hyvällä onnella nauttimaan joko äänitteellä tai sunnuntain messussa.

Tiekirkkopysähdys antaa mielenrauhaa

Kesällä 2012 kerätty kävijäpalautte oli positiivista. Kirkoissa puhuttelivat

vahvimmin tunnelma, arkkitehtuuri ja kirkkoympäristö.

Tiekirkot ovat luterilaisia ja ortodoksisia kirkkoja. Yleisimmin ne ovat avoinna 10.6.–20.8. Tiekirkot sijaitsevat pääteiden läheisyydessä ja kuuluvat – kuten kirkot yleensäkin – paikkakuntansa tärkeimpiin nähtävyyksiin. Tänä vuonna Tiekirkkokortit esittävät 150-vuotisjuhlavuottaan viettävän **Eero Järnefeltin** maalaamia alttaritauluja.

Tiekirkot esitellään taivaallinen-
taukopaikka.fi -sivustolla, josta löytyvät kesän Tiekirkot osoitteineen, aukioloaikoineen ja kuvauksineen. Sivustolta voi tarkistaa kirkkojen tarkan sijainnin ja ajo-ohjeet. Avoimiin kirkkoihin johdattavat tutut Tiekirkko-liikennemerkit.

Tänä kesänä Tiekirkot ovat ladattavissa myös Windows Marketista Tiekirkot-mobiilisovellukseen, jossa voi suunnitella reitin, navigoida perille ja tallentaa matkalla omia paikkoja kartalle.

Jyväskylän Tiekirkkojen aukioloajat:
Kaupunginkirkko 15.6.–15.8. ma–pe klo 11–18, juhannusaaton suljettu
Korpilahden kirkko 10.6.–16.8. ma–pe klo 11–18, juhannusaaton suljettu
Taulumäen kirkko 15.6.–15.8. klo 12–20, juhannusaaton suljettu
Kristuksen Ylösnousemuksen kirkko 10.6.–20.8. ma–pe klo 11–16

TAIVAALLINENTAUKOPAIKKA.FI

TIEKIRKOT AVOINNA
SUOMEN SUVESSA
KESÄ–ELOKUUSSA

Tiekirkot sijaitsevat pääteiden läheisyydessä ja kuuluvat – kuten kirkot yleensäkin – paikkakuntansa tärkeimpiin nähtävyyksiin.

Hengissä

Sunnuntai 2.6.

Luuk. 16: 19-31

Oli rikas mies. Hänen vaatteensa olivat purppuraa ja hienointa pellavaa, ja päivästä päivään hänen elämänsä oli ylellisyyttä ja juhlaa. Mutta hänen porttinsa pielessä virui köyhä Lasarus, täynnä paiseita. Köyhä olisi nälkänsä halunnut syödä niitä ruokapaloja, joita rikkaan pöydältä putoili. Koiratkin tulivat siihen ja nuolivat hänen paiseitaan. Köyhä kuoli, ja enkelit vievät hänet Abrahamin huomaan. Rikaskin kuoli, ja hänet haudattiin. Kun hän tuonelan tuskissa kohotti katseensa, hän näki kaukana Abrahamin ja Lasarusen hänen rintaansa vasten. Silloin hän huusi: 'Isä Abraham, armahda minua! Lähetä Lasarus tänne, että hän kastaisi sormenpäänsä veteen ja vilvoittaisi kieltäni. Näissä liekeissä on kauhea olla.' Mutta Abraham sanoi: 'Muista, poikani, että sinä sait eläessäsi hyvän osan, Lasarus huonon. Nyt hän saa täällä vaivoihinsa lohdun, mutta sinä saat kärsiä tuskaa. Sitä paitsi meidän välillämme on syvä, ylipääsemätön kuilu, niin ettei täältä kukaan voi tulla teidän luokseen, vaikka tahtoisikin, eikä sieltä pääse kukaan kuilun yli meidän puolellemme.' Rikas mies sanoi: 'Isä, lähetä hänet vanhempieni taloon. Hänen pitäisi varoittaa veljiäni, etteivät hekin joutuisi tähän kärsimykseen.' Abraham vastasi: 'Heillä on Mooses ja profeetat. Kuulkoot heitä.' 'Ei, isä Abraham', mies sanoi, 'mutta jos joku kuolleiden joukosta menisi heidän luokseen, he kääntyisivät.' Mutta Abraham sanoi: 'Jos he eivät kuuntele Moosesia ja profeettoja, ei heitä saada uskomaan, vaikka joku nousisi kuolleista.'

Kohtalokas välinpitämättömyys

Kuuluisa vertaus. Opettaako se, että kannattaa olla köyhä, niin kuoleman jälkeen on kivempaa?

Heh heh. No näin en osaa ajatella. Ennemminkin ajattelen, että Jeesus halusi saattaa meidät pohtimaan sitä, miten me tätä elämäämme elämme. Tuijotammeko itsekeskeisesti ainoastaan omaan napaamme, vai huomaammeko aidosti myös ihmiset ympärillämme? Erityisesti ne kaikkein vähäosaisimmat. Olisihan tuo evankeliumin rikas mies voinut valita toisinkin. Hän olisi voinut auttaa portinpielessä kituvaa Lasarusta. Ei Jumala tuominut häntä rikkauksien, vaan välinpitämättömyyden vuoksi.

Puhutaanko kirkossa riittävästi ja oikein rikkaista ja köyhistä?

Hyvä kysymys, johon on vaikea vastata. Toisaalta tekisi mieli sanoa, että ei, toisaalta kyllä. Ajattelen, että ehkä me tässä kohtaa onneksi enemmän toimimme, kuin puhumme. Ajatellaan vaikkapa diakoniaa ja lähetystyötä. Esimerkiksi Yhteisvastuukeräyksen kohteet tuovat aina konkreettisesti eteemme lähimmäisen niin kotimaassa kuin ulkomaillakin. Näissä kohteissahan on hyvin usein kyse juuri köy-

hien ja rikkaiden välisestä kuilusta ja siitä, kuinka tuota kuilua voitaisiin olla kaventamassa.

Mikä on Abrahamin helma?

Sekä rikas mies, että Lasarus polveutuivat Abrahamista, toisin sanoen olivat siis molemmat Abrahamin lapsia. Eläessään Lasarus oli siten tavallaan Abrahamin helmassa, rikkaan miehen portin pielessä. Kuitenkin ainoastaan Lasarusen enkelit kuljettivat hänet hänen kuoltuaan "Abrahamin helmaan", ihanuuteen jossa hän sai levätä Abrahamin rintaa vasten, kuniapaikalla taivaassa.

"Jos he eivät kuuntele Moosesia ja profeettoja, ei heitä saada uskomaan, vaikka joku nousisi kuolleista." Mitä Jeesus tällä tarkoittaa? Mihin hän tähtää?

Jeesushan itse eli juuri kuten Moosesin laki ja profeettojen lupaama pelastus edellyttivät. Hän ajoi köyhien ja halveksittujen asiaa, hän paransi sairaita, jopa herätti kuolleita, mutta häneen ei kuitenkaan uskottu. Edes Jeesuksen ylösnousemus ei vakuuttanut kaikkia juutalaisia.

Usko Jumalaan voi syntyä vain evankeliumin kuulemisen kautta. Eivät siinä auta

Johanna Salminen saarnaa sunnuntaina 2.6. Keltinmäen kirkossa klo 10 ja Kortepohjan seurakuntakeskuksessa klo 18.

edes ihmesteot, sen Jeesuskin jo tiesi. Yhä tänään Jeesus kysyy: kuuntelemmeko me Moosesia ja profeettoja? Huomioimme-ko aidosti yhteiskuntamme vähäosaiset, muutenkin kuin vain voivottelemalla? Tässä vertauksessa, kuten niin usein muulloinkin Jeesuksen opetus mielestäni on, että "enemmän tekoja, vähemmän sanoja ihmiset!"

Mikä on sinulle vertauksen tärkein ja puhuttelevin kohta?

Juuri tuo kohta, jossa enkelit vievät Lasarusen Abrahamin luo. "Lasarus" tarkoittaa Jumala auttaa.

Mielestäni se tuo lohdutusta yhä tänään. Jumala todella auttaa, vaikkei aina siltä näyttäisi ja tuntuisikaan.

Rippikoulu- ja nuorisotyön pappi Johanna Salminen

Facebookissa nähdään!

Tule ja tykkää, keskustele ja kommentoi, anna meille juttuvinkkejä ja palautetta.

www.facebook.com/henkijaelama

Renttumagneetti voi irtautua tuhoisasta kaavasta

Niin sanottu vertaistuki on hieno asia. Samantyyppisiä kokemuksia kokeneet ihmiset pystyvät purkamaan tuntojaan. Viime aikoina olen kuitenkin miettinyt ilmiötä, jota kutsun käänteiseksi vertaistueksi. Esimerkiksi väkivaltaa

lapsuudessa kokeneet hakeutuvat tiedostamatta aikuisena väkivaltaiseen tai rajoittavaan suhteeseen. Lapsuus muokkaa sitä, mikä ihmisen mielestä on normaalia. Monelle renttumagneetiksi itseään kutsuvalle on kipeällä

tavalla vapauttavaa tajuta, että kumppanit eivät ole kohtalon sanelemia. Aikuinen voi rikkoa sisäisen kaavansa, joka ajaa kokemaan yhä uudestaan lapsuuden turvatonta rakkautta.
Riku Siivonen/Kirkko&kaupunki

Lapsenmielisyys helpottaa elämää

Mottoni on: Kun uskoo Jumalaan ja joulupukkiin, ei ole ongelmia. On helppoa, kun ei tarvitse ymmärtää kaikkea. Riittää, kun ymmärtää, että on asioita, joita ei ymmärrä.
Muusikko Heikki Mäenpää /Sana-lehti

Alister McGrath on kirjoittanut lukuisia kristinuskoa käsitteleviä kirjoja, joita on julkaistu myös Suomessa. Hän on taittanut peistä brittiläisten uusateistien kanssa. KUVA: TIMO HARTIKAINEN

Luonnontiede ei selittänyt kaikkea

Nuori Alister McGrath oli marxilaisuudesta kiinnostunut ateisti. Hän oli kyllästynyt Pohjois-Irlannin protestanttien ja katolisten veriseen kiistaan. Hän opiskeli matematiikkaa, fysiikkaa ja kemiaa sekä tieteen historiaa ja tieteenfilosofiaa. Se sai hänet ajattelemaan, että tiede ei vastaa kaikkeen. Havainto sai hänet perehtymään kristinuskoon. Hänen käsityksensä kristinuskosta oli ollut väärä.

McGrath aloitti teologian opinnot Oxfordissa ja teki samalla myös tutkimustyötä luonnontieteessä kolmen vuoden ajan ja sai molekulaarisen biofysiikan tohtorin arvon. Hän on toiminut kappalaisena Nottinghamissa sekä teologian ja etiikan luennoitsijana Wycliffe Hallissa Oxfordissa.

Hän on kirjoittanut lukuisia kristinuskoa käsitteleviä kirjoja. McGrath asettuu tavallaan Oxfordin tohtoreiden ja inglinkien eli fantasia-kirjallisuudessa kristinuskon vertauskuvia luoneiden C. S. Lewisin (Narnia-sarja) ja J. R. Tolkienin (Taru sormusten herrasta) jatkumoon. Samoja jalanjälkiä kulkee myös Harry Potterin kirjoittaja J.K. Rowling. C. S. Lewisin teologiaa käsitteleviä teoksia 1950-luvulta on viime aikoina suomennettu ja julkaistu uudelleen.

Alister McGrath puhui 17.5. Kirkkopäivillä Kuopiossa.

Usko laajentaa näköaloja

Uskon avulla voi ymmärtää paremmin, mitä ympäröivässä maailmassa tapahtuu, ja mitä ihminen tuntee sisällään. Usko ulottuu sinne, minne järki osoittaa tietä.

KAARINA HEISKANEN

Lontoon King's Collegen professori Alister McGrath toivoo, että teologia ja luonnontiede pyrkivät rakentamaan suhteeseen ja vuoropuheluun toistensa kanssa. Usko ei merkitse älyllistä itsemurhaa eikä tieteellisen ajattelun hylkäämistä, vaan tietämissen laajentamista.

Tiede voi selittää täytekkäin ainekset ja sen, miksi leivinjauhe saa taikinan kohoamaan. Mutta tiede ei tiedä, että täytekkäin on tehty syntymäpäivälahjaksi ystävälle.

McGrath on uskonpuolustaja eli apologetikko, sillä usko tarvitsee hänen mukaansa omaan aikaansa sidottua apologiaa. Hän arvioi, että uusateismin aika on ainakin Britanniassa ohi. Hän on taittanut peistä uusateistien kanssa. Nimekkäin heistä lienee Richard Dawkins, jonka Jumalharha-kirjaa mukaillen McGrath kirjoitti kirjan Dawkins-harha. McGrathin kirjoja on viime vuosina myös suomennettu runsaasti.

Uusateismi-sanaa on käytetty viittaamaan 2000-luvun ateistiseen us-

kontokritiikkiin.

- Uusateismi on ampunut uskonnonvastaisen yhteislaulun, eikä sillä ole mitään uutta sanottavaa.

Uusateismi on luonut uskonnosta heppoisen pilakuvan, ja riemuinnut, kun on saanut ammutuksi sen alas. Uusateistien mukaan universumilla ei ole mitään suunnitelmaa, ei ole pahaa eikä hyvää, on vain sokea ja säälimätön sattuma. Geenien levittäminen on ainoa syy elää.

Uusateistien mukaan uskonto lohduttaa harhaanjohtettuja ihmisiä, jotka eivät kestä sen tiedon kanssa, että maailma on ankara ja tarkoitukseton.

Miksi-selitys ei kiistä tieteen vastauksia

McGrathin mukaan on alettu käsittää, että uskon monimuotoisuuden tajuaminen on sivistyksen ja ymmärryksen merkki. Valitettavasti monet kristityt eivät täysin ymmärrä omaa uskoaan eivätkä tiedä, kuinka puolustaa sitä julkisuudessa.

McGrath ei ole ristiretkellä tiedettä vastaan - kuinka Oxfordin yliopis-

ton molekulaarisen biologian tohtori voisikaan olla? Hän vain muistuttaa, että tiede ei vastaa kaikkeen. "Kaikki" ei mahdu siihen, mitä näemme.

Tiede kertoo, kuinka tulimme tänne, mutta se ei kerro, miksi olemme täällä. Miksi-selitys ei ole ristiriidassa tieteen selitysten kanssa.

- Järke rajoittaa ihmisiä, joiden todellisuus rajoittuu siihen, minkä he voivat todistaa. Se on mitä näkyy - asenne on älyllistä laiskuutta, joka torjuu seikkailun.

McGrathin mukaan kaikkialla on järjen rajan tuonpuoleisesta maailmasta kertovia vihjeitä, jotka kutsuvat tutkimaan sitä maailmaa ja asumaan siellä. Tuonpuoleiset merkit rohkaisevat uskomaan, että maailma on enemmän kuin arkkikokemus.

Kuivitelte, että asut pienellä etäisellä saarella. Tapanasi on kävellä pitkin hiekkarantaa. Yhtenä aamuna huomaat, että aallot ovat tuoneet rantaan kasvin, jota ei sillä saarella kasva. Se on tullut toisesta maasta, horisontin takaa. Maailma onkin isompi kuin olet luullut.

Kristinuskon antaa oikean linssin

McGrath huomauttaa, että pohjimiltaan sekä kristitty että ateisti on saman tilanteen ääressä. Kumpikin esittää väitteen, jota ei voi tieteellises-

ti todistaa. Toinen sanoo, että Jumala on olemassa, toinen sanoo, että Jumalaa ei ole.

- "Todiste"-sana rajoittuu tarkassa merkityksessä vain matematiikkaan ja logiikkaan. Tosiksi todistettavia lauseita ovat vaikkapa "Kaksi plus kaksi on neljä" ja "Kokonaisuus on enemmän kuin sen osat".

Todistettavat totuudet ovat kuitenkin onttoja totuuksia, sillä ne eivät anna vastausta mielen syvemmille kysymyksille. Siinä mielessä ne ovat eksistentiaalisesti merkityksellisiä.

- Jättääkö kukaan itsemurhan tekemättä, jos saa kuulla, että kaksi plus kaksi on neljä?

McGrathin mukaan kristinuskon antaa linssin, jonka läpi näemme itsemme ja maailman sellaisena kuin se oikeasti on.

- Usko on pidettävä järkevänä ja perusteltavana. Rationaalinen perustelu ei tosin luo uskoa, mutta se pitää yllä ilmapiiriä, jossa usko voi kukoistaa.

Mitä enemmän maailmankuva voi selkeyttää maailmaa, sitä enemmän se on totta.

McGrath viittaa maanmiehensä C. S. Lewisin vertaukseen: Kristinuskon valo, joka auttaa näkemään maailman oikein. Kristinuskolla on loistava kyky tuoda valoa elämän kysymyksiin.

- Ei pidä arvioida lamppua vaan arvioida sitä, kuinka paljon lamppu

valaisee asioita. Silti aina on alueita, jotka jäävät varjoon, elämän etäiset ja hämärit rajamaat.

Uskokin asettaa näkökyvylle rajat. - Emme näe Jumalan kirkkautta, mutta Jumala näkee meidät. Jumalan läsnäolo ei riipu järjestä eikä ymmärryksestä.

Jeesus Platonin luolassa

Platonin luolavertauksessa ihmiset asuvat luolan perällä ja näkevät seinällä häilyviä varjoja.

Luola ja varjot ovat asukkaille ainoa koettu todellisuus, ja asukkaat ajattelevat, että luola on maailma kokonaisuudessaan. Vertauksen lukija tietää, että luolan asukkailla on vielä paljon löydettävää. Miten luolan asukkaat tajusivat, että todellisuus on isompi? Että ulkona on kirkas valo, värinen runsaus, näköalojen vuolaus? Ehkä luolaan tuli vihjeitä siitä maailmasta. Ehkä tuuli toi kukkien tuoksua tai kantoi joen kohinaa. Ehkä joku tuli luolaan sen ulkopuolelta ja kertoi, mitä siellä on, ja houkutteli heidät ulos. Luotammeko me tähän muukalaiseen? Annammeko hänen viedä meidät tutustumaan uuteen maailmaan?

Tätä kysyttiin Uudessa testamentissa, kun kerrottiin Jeesuksesta. Voiko Jeesus kertoa luolan ulkopuolisesta maailmasta ja johdattaa meidät sinne?

Harri Romar siunasi veneilykauden.

Matkassa oli myös laivakoira Muru.

Fanfaari venekesälle

Veneilykausi on nyt virallisesti avattu – fanfaarin säestyksellä. Säynätsalon aluekappalainen Harri Romar siunasi veneilykauden Konjakkisaaressa pohjoisella Päijänteellä toukokuun lopulla.

KUVAT JA TEKSTI: SIRPA KOIVISTO

Kylmän kevään jälkeen toukokuun lämpimät kelit ovat hellineet vesillä liikkujia.

– Tästä se kesä alkaa, trumpettia soittanut **Leo Peltonen** iloitsi.

Peltonen ei ole vesille vielä päässyt, sillä oma vene on telakalla Vääksyssä ja korjattavana koko kesän. Lähes kymmenen vuotta veneilyä harastanut Peltonen ei ole kuitenkaan harmissaan.

– Yhden kesän voi huilatakin. Ystävät ja tuttavat ovat luvanneet ottaa mukaan veneilemään. Pielavedellä asti omalla veneellä käynyt Peltonen

nauttii vesillä liikkumisesta.

– Omistin ennen asuntovaunun, mutta siinä piti aina ensin ajaa loma-kohteeseen. Veneessä on heti vapaalla, kun kannelle astuu.

Peltonen on liikkunut paljon Päijänteellä, jonka parhaimpia puolia

ovat puhdas vesi, hyvät leiripaikat ja hienot hiekkarannat.

– Erityisen upea on Kelvenne Päijänteen kansallispuiston alueella

Padasjoen ja Asikkalan välillä. Sinne tekee aina mieli.

Mukava perinne

Säynätsalon alueseudun kunnassa yhteistyöstä Jyväskylän järvipelastajien kanssa Veneilykauden avauksessa on muodostumassa mukava perinne. Pieni Konjakkisaari on järvipelastajien tukikohta, jossa yhdistyksellä on pieni mökki. Veneilykauden avauksessa kerätään kolehti, jolla tuetaan Jyväskylän järvipelastajien tärkeää työtä.

Säynätsalon aluekappalainen **Harri Romar** on itsekin innokas veneily-

Konjakkisaareen matkattiin m/s Rean kyydissä.

Pieni Konjakkisaari on Jyväskylän järvi-
pelastajien tukikohta.

Lämmin ja aurinkoinen toukokuu on hellinyt veneilijöitä.

Taina Asikainen ja Raija Suonpää saapuivat veneilykauden avaukseen meloen.

jä. Puolitoista vuotta sitten Romar osti Vaasasta vanhan kalastusaluksen, jolla perhe veneilee nyt toista kesää.

– Olen kotoisin Kokkolasta, meren rannalta, joten sieltä innostus vesille on peräisin. Varmaan se on vapaus, joka veneilyssä viehättää, Romar tuumii.

Veneilykauden siunauksella on pitkät perinteet rannikkoseudulla. Kaunis perinne sopii luontevasti Säynätsaloon, jossa on paljon veneilijöitä. Sitä mieltä olivat myös kauden avaukseen osallistuneet vierailijat.

– Olipa mukava ilta, kuului yhdestä jos toisestakin suusta.

Leo Peltonen töräytti fanfaarin kesän veneilykaudelle.

Kaikki leirikeskukset säilytetään

Toukokuun kirkkovaltuusto ratkaisi paljon puhuttaneen leirikeskuskysymyksen päättämällä pitää kaikki omistamansa leirikeskukset. Vesalaan on luvassa seuraavien vuosien aikana perusteelliset remontit.

PETRI KANANEN

Seurakunta pitää kaikki leirikeskuksensa – myös Mutasen. Mutasen leirikeskus oli pitkään seurakunnan kiinteistöstrategiassa kysymysmerkki. Se oli kertaalleen laitettu myytävien kiinteistöjen listalle. Toisaalta leirikeskuksen säilyttäjäkin riitti. Kirkkoneuvosto esitti Mutasen säilyttämistä, ja viime viikolla kokoontunut kirkkovaltuusto oli samaa mieltä. Korpilahden Oittilassa sijaitsevassa keskuksessa pystyy majoittumaan 32 henkilöä.

Vesalassa edessä mittavat remontit

Seurakunta säilyttää aikaisempien kaavailujen mukaisesti myös Vesalan leirikeskuksen. Säilyttämispäätös merkitsee sitä, että Vesalassa joudutaan käynnistämään laaja peruskorjauksen hankesuunnittelu. Alustavan suunnitelman mukaan Verkko-rakennus peruskorjataan ja laajennetaan ja siihen sijoitetaan leirikeskuksen keittiö ja toimisto sekä opetus- ja kokoontumis- ja majoitustilat. Myös Rysä-rakennus peruskorjataan. Nykyinen päärakennus ja siihen liittyvät majoitustilat puretaan. Lisäksi nykyinen rantasauna puretaan ja tilalle rakennetaan uusi. Vesalan leirikeskuksessa mahtuu majoittumaan 139 henkilöä.

Leirikeskusten remonttien ja uudisrakennusten kustannusarvio on 4,25 miljoonaa euroa.

Päätös syntyi kahden äänestyksen jälkeen

Kirkkovaltuusto joutui äänestämään leirikeskuskysymyksestä. Kirkkovaltuustossa tuli esityslistan kirkkoneuvoston pohjaesityksen eli kaikkien leirikeskusten säilyttämisen rinnalle

kaksi esitystä, joista äänestettiin, kumpi pääsee pohjaesitystä vastaan. Erkki Savolainen esitti, että Vesalasta luovutaan ja Mutanen säilytetään. Esitys sai 15 ääntä. Risto Krogerus esitti, että Vesala säilytetään ja Mutasesta luovutaan. Esitys sai 12 ääntä. Yhdeksän valtuutettua äänesti tyhjää.

Ensimmäisessä äänestyksessä Erkki Savolaisen esityksen puolella olivat Jaakko Ahvo, Harri Alatupa, Anu Alenius-Taipalus, Mikko Jegoroff, Osmo Kangas, Eero Katainen, Kerttu Saarela, Erkki Savolainen, Pauli Hintikka, Ossi Kananen, Sari Makkonen, Kerttu Savela, Pirkko Weiijo, Pentti Vilpunaho, Arja Ylhävaara-Perendi.

Krogeruksen esityksen puolella olivat Matti Eerola, Riitta-Liisa Göös, Vesa Laakkonen, Ritva Schiestl, Raija Sipinen, Mauri Sompa, Juha Venäläinen, Maija Örnmark, Risto Krogerus, Anneli Malinen, Pentti Niekka, Eero Rätty.

Tyhjää äänestivät Hilikka Illman, Maire Lilja, Samuel Taylor, Kari Valkonen, Tuulikki Väliniemi, Marjatta Hynynen, Petri Janhunen, Antero Kauppinen ja Jorma Uski.

Lopullinen äänestys oli melko yksimielinen

Kirkkoneuvoston pohjaesitystä vastaan tuli Erkki Savolaisen esitys, joka hävisi äänestyksessä äänin 29–6. Yksi valtuutettu äänesti tyhjää.

Kirkkoneuvoston esityksen puolella äänestyksessä olivat Jaakko Ahvo, Harri Alatupa, Anu Alenius-Taipalus, Matti Eerola, Riitta-Liisa Göös, Hilikka Illman, Mikko Jegoroff, Osmo Kangas, Eero Katainen, Vesa Laakkonen, Maire Lilja, Kerttu Saarela, Ritva Schiestl, Raija Sipinen, Mauri Sompa, Samuel Taylor, Kari Valkonen, Juha Venäläinen, Tuulikki Väliniemi, Maija Örnmark, Marjatta Hynynen, Petri Janhunen, Antero Kauppinen, Sari Makkonen, Anneli Malinen, Pentti Niekka, Eero Rätty, Kerttu Savela, Pentti Vilpunaho.

Erkki Savolaisen esityksen puolella olivat Erkki Savolainen, Pauli Hintikka, Ossi Kananen, Risto Krogerus, Pirkko Weiijo, Arja Ylhävaara-Perendi. Tyhjää äänesti Jorma Uski.

Rippikoululaisille tietoa vaikuttamisesta

KIRKON TIEDOTUSKESKUS

Vuoden 2013 rippikoululaiset saavat äänestää jo seuraavissa seurakuntavaaleissa, jotka käydään marraskuussa 2014. Työkaluiksi alkavan kesän rippileireille on tuotettu kolme videota, jotka antavat leiriläisille informaatiota tulevasta äänioikeudestaan ja vaikutusmahdollisuuksistaan kirkossa.

– On tärkeää, että nuoret tietävät saavansa vaikuttaa. He päättävät siitä, millainen kirkko tulevaisuudessa on. Samalla on hyvä muistuttaa isosia, että 18-vuotiaina heillä on mahdollisuus asettua ehdolle seurakuntavaaleissa, seurakuntavaalien projekti-päällikkö **Mari Leppänen** sanoo.

Videot on suunnattu leirivetäjien ja rippikoululaisten yhteiseksi työkaluksi ja keskustelujen avajiksi.

Rippikoululaiset kutsutaan samal-

la mukaan luomaan tulevaisuuden kirkkoa.

–Kirkon tulevaisuus on yhteinen, ja siksi myös sen rakentamisen tulee olla yhteistä. Kutsumme ihmisiä unelmoimaan tulevaisuuden kirkosta ilman rajoja. Erityisesti nuorille annetaan mahdollisuus vaikuttaa, viestintäsuunnittelija **Meri-Anna Hintsala** toteaa.

Rippikouluväki haastetaan kilpailuun Facebookissa. Kilpailuun voi osallistua jakamalla kirkon tulevaisuutta kuvaava kuva, video, äänite tai teksti Kirkko Suomessa -sivun Tulevaisuus-alasivulla.

Facebook-kävijöiden tuottamasta materiaalista ideoidaan, miltä kirkko tulevaisuudessa näyttää, keitä siellä on, ja mitä siellä tehdään. Eniten tykätty ehdotukset palkitaan. Saatua materiaalia käytetään kirkon tulevaisuusselonteossa syksyllä 2013.

Leena Hänninen kuuluu Parviaisten sukuseuraan. Seuran tutkimustyönä on syntynyt viisi julkaisua, joista uusin on Parsattoo vuotta Parvijaisia.

Sukututkimus ja sukuseuratoiminta johdattavat harrastajansa menneiden sukupolvien elämän jäljille. Kun kiinnostus oman suvun vaiheisiin herää, se imaisee helposti kokonaan mukaansa. Niin kävi myös Laajavuorella asuvalle Leena Hänniselle, 72, joka lähti mukaan sukuseuratoimintaan 1970-luvulla veljensä innostamana. Sysäyksenä oli Jyväskylässä pidetty Parviaisten sukukokous.

TEKSTIT: MARJA LEENA LUUKKONEN, KUVAT: SAMI SAARENPÄÄ

-Suku on aina ollut minulle tärkeä ja rakas. Kuulun Parviaisen suvun savolaiseen haaraan, sillä olen syntynyt sota-aikana 1941 Muuruvedellä, joka nykyisin kuuluu Kuopioon.

- Muuruvesi oli körttiseutua, ja kaikki lapsuskotini juhlat olivat herännäisseuroja. Niissä ihmiset tapasivat toisiaan ja koolla saattoi olla satoja ihmisiä, Hänninen muistelee.

Seurat tarjosivat lapsille kaivatun mahdollisuuden yhteisiin leikkeihin. Kavereita oli vähän, sillä talot sijaitsivat etäällä toisistaan.

- Leikkiemme äänimaisemaan kuului se, että seuraväki veisasi Siionin virsiä. Meitä lapsia ei pakotettu istumaan penkissä. Myöhemmin kun minulla jo oli omia lapsia ja kuuntelin Herättäjäjuhlien radiointea mökillä, veisasin virsiä mukana. Lapseni ihmettelivät, mistä osasin sanat ulkoa. Saatoin kertoa, että ne olivat hengellistä perintöä lapsuuskodistani.

Valokuvat historian tallettajina

Leena Hännisellä on paljon valokuvia, joihin on talletettu perheen ja suvun historiaa.

- Valitettavasti kuvat eivät ole kovin hyvässä järjestyksessä, Hänninen naurahtaa.

- Vanhempien ja isovanhempien valokuvien lisäksi minulla on hallussani melko vanhojakin kuvia, joita nyt löytyy myös sukukirjoihimme talletettuina. Kovin paljon esinemuistoja minulla ei kotipaikaltani ole, koska irtaimisto jäi luonnollisesti talon isännöyden saaneelle veljelleni ja hänen pojalleen. Joitakin kuparipannuja sain, ne ovat nyt mökilläni. Ja myös tämä pöydällä oleva kuvallinen teräsastia, josta en edes tiedä, mikä se on.

Kaksi arvoesineitä Leena Hännisellä kuitenkin kotonaan on: äiti-Martan tekemä täkänä ja Elli-tädin tekemä ryijy.

- Säilytän täkänää kuin aarretta, sillä äitini on sen nuorikkona tehnyt ja pitänyt sitä käsissään, hän kertoo vesissä silmin.

- Pidän tätä tuloaulassa näkyvällä paikalla. Onhan minulla tietysti jonkin verran äitini tekemiä lakanoita ja liinavaatteita.

Rakkaat taulut kertovat synnyinmaisemista

Hänniselle rakkaita sukuesineitä ovat myös taulut, joita suvun jäsenet ovat maalanneet. Olohuoneen seinällä on kunniapaikalla Hännisen serkun Irja Pitkäsän maalaama sisäkuva suuresta perinnepirtistä, yhdeksän metriä pitkistä tuvasta.

Katsojan silmä rekisteröi leveät lattialankut

Rakkaan suvun jalanjäljissä

Äiti-Martan kutoma tākänä on Leena Hänniselle aarre.

räsymattoineen, pitkän pirtinpöydän penkkeineen, vanhan keinutuolin ja kissan. Ikkunaruutuja peittävät ohuet verhot antavat aavistaa ruudun takana avautuvan maiseman. Maalaus tekee kunniaa vanhan suomalaisen puuarkkitehtuurin ja käsityötaitojen kauneudelle.

Avara tupa henkii syvää rauhaa ja hiljaisuutta, pyhän läsnäoloa. Huonekaluja ja tavaroita on ajalle ominaiseen tyyliin niukasti. Vain kaikkein tarpeellisin. Taulu on vahva saarna Hännisen vanhempien sukupolven elämänmuodosta nykyajan tavarapaljouden keskellä elävälle.

Toiseen Hänniselle tärkeään tauluun on kuvattu koskimaisema.

– Olen syntynyt Pieksäkosken rannalla, jossa isälläni oli mylly ja pieni maatila, molemmat tärkeitä muistomerkkejä hänen elämästään ennen kuin hän joutui päätilalle isännäksi isän ja kahden veljen kuoleman jälkeen.

Kullanarvoiset kirjeet tallella

Kirjeenvaihto on tärkeää aineistoa.

– Minulla on tallella monia kirjeitä elämäkaareni varrelta. Olen tallettanut muun muassa väljeni vaimolta tullutta kirjeenvaihtoa. Kenties eniten tunnearvoa on äitini kirjoittamalla pienellä lappusella, jota olen säilyttänyt lasin alla.

– Kirjoitan paljon postikorttitervehdyksiä ja saan niitä, kuten seinistäni näkyy, Hänninen heläyttää ja osoittaa korttikokoelmaansa.

– Talletan myös merkkipäivinä saamiani tervehdyksiä. Mielestäni postikortit ovat mukavampia kuin tekstiviestit tai sähköpostit, vaikka hyviähän nekin saajalleen ovat. Tärkeimpiä sähköposteja olen tulostanut talteen.

Yhteisöllisyys on suvun arvoperintöä

Menneiltä sukupolvilta jäänyt jälki tai arvoperintö ei useinkaan ole aineellista. Se saattaa olla tapa ajatella, tehdä työtä, toimia oman perheen ja muun yhteisön kanssa.

– Omalta suvultani olen saanut perinnöksi

vahvan yhteisöllisyyden. Varmaankin siksi olen mukana monen järjestön toiminnassa. Olen tietoisesti halunnut välittää lapsilleni osallistumisen ja toisten auttamisen mallin, Leena Hänninen toteaa.

”Omalta suvultani olen saanut perinnöksi vahvan yhteisöllisyyden. Olen halunnut välittää lapsilleni osallistumisen ja toisten auttamisen mallin.”

– Minulla on lukuisia ystäviä ja arvostan ihmisiä. Uskon myös, että anteliaisuus on niin ikään kodinperintönä saatua. Olen tottunut siihen, että viemisiä täytyy aina olla mukana, vaikka joitakin leivonnaisia.

Kotona korostettiin itsensä ja lahjojensa kehittämisen tärkeyttä.

– Äitini oli maalaistalon emäntä mutta hän luki paljon ja eri rientoihin. Isäni toimi kunnanvaltuustossa ja lautakunnissa. Vastuunkantaminen on tullut sitä kautta. Mumokin on omalta osaltaan sitä välittänyt.

– Äitini perua on, että pidän kirjoista ja käsistöistä. Ja kukat ovat minulle tärkeitä kuten olivat äidilleni. Hän halusi kitkeä kukkapenkkejä iltamyöhään, vaalia ympäristönsä kauneutta, mikä antoi hänelle paljon iloa.

Sukuviat ja luonteenpiirteet

Myös jotkut luonteenpiirteet voivat olla sukuperintöä. Hänninen on omansa tunnistanut.

– Puheliaisuus on sukuvika, ja Savosta olen sen saanut! Lonkkavaivat olen perinyt äidiltäni. Jos katson laajemmalle Parviaisen sukuun,

Sukuharrastuksen suosio on kasvussa

Suomessa on noin 720 sukuseuraa, joista lähes 440 on rekisteröity 1990-luvulla. Tämän lisäksi on arvioitu olevan ainakin pari sataa rekisteröimätöntä sukuseuran tyyppistä yhdistystä.

Sukuharrastuksen suosio on vankka. Maastamme löytyy ainakin 200 000 sukuharrastajaa.

Sukuseurat järjestävät kokoontumisia etenkin kesäisin tavallisesti joka kolmas vuosi. Vuosittain järjestetään arviolta kolmesataa erikoista sukukokousta.

Sukuseuratoiminta näkyy myös seurakuntien elämässä, sillä monien sukujuhlien ohjelmaan kuuluu jumalalanpalvelus kokouspaikkakunnan kirkossa.

Sukuharrastuksessa voi käyttää hyväkseen nykyajan tietotekniikkaa. Internet tarjoaa erinomaiset mahdollisuudet yhteyksien pitoon ja sukutietouden vaihtoon eri puolilla maailmaa asuvien sukulaisten kesken.

Verkkosivustot tarjoavat monia työkaluja su-

kututkimuksesta kiinnostuneelle.

Sukuharrastuksessa voi yhdistää perinteen keräämisen, kulttuuririennon konsertteineen ja taidenäyttelyineen. Monipuolisuudessa saat taakin olla sukuharrastuksen yksi suosion salaisuus.

Kirkonkirjat ovat sukututkijan aarrearkku

Kirkonkirjojen tiedot ovat keskeinen osa sukututkimusta. Kirkkohallituksen suosituksen mukaan alle sata vuotta vanhoja kirkonkirjojen tietoja ei luovuteta sukututkijoiden itsenäiseen käyttöön, mutta seurakunnista saa tilaamalla kirkonkirjojen tietoja.

Suosituksen taustalla on korkeimman hallinto-oikeuden tekemä päätös.

Kirkonkirjat sisältävät ihmisten henkilötietoja, joista osa voi olla hyvinkin arkaluontoisia: esimerkiksi tietoja sairauksista, huostaan-

Kuvallinen teräsastia on sukuperintöä, mutta Leena Hänninen ei tiedä, mikä sen käyttötarkoitus on.

musiikkia on harrastettu suvussamme varsin paljon. Keski-Suomessa asuu muun muassa kanttori **Jari Parviainen**, upea basso, **Seija-Sisko Raitio** puolestaan on tunnettu kanttori-urkuri. Ja sitten on tietenkin **Lauri Parviainen**, säveltäjä ja koulujen laulukirjojen tekijä.

Suvusta löytyy myös kuvataiteilijoita, muun muassa **Oskar Parviainen**.

– Minulla kulttuuriharrastus näkyy muuntu-neena siten, että olen mukana kulttuuriluotsitoiminnassa. Vien Ruska-järjestön jäseniä näyttelyihin. Hiljakkoin kun sain vieraita Turusta, vein heidät Keski-Suomen museon näyttelyyn katsomaan raanuja ja ikoneja.

Hanna Parviaiselle patsas Säynätsaloon

Säynätsalon tehtaan johtajana toiminut **Hanna Parviainen** on Parviaisten suvun Karjalan sukuhaaraa. Hän on ensimmäinen suomalainen kauppaneuvos.

– Hanna halusi nostaa asuinalueensa sivistystä ja kulttuurista. Hän rakennutti Säynätsalon kirkon ja hankki sinne taidetta, Hänninen selvittää.

Hannan koti sijaitsi Sulkulan kartanossa nykyisen kristillisen opiston tontilla.

– Myöhemmässä elämänvaiheessa hän rakensi uuden talon Seminaarinmäkeen, jossa myös hänen ystävänsä arkkitehti **Wiwi Lönnin** talo sijaitsee.

Hanna Parviaisella oli tapana lahjoitella ihmisille omenapuita ja tauluja koteihin, joten hänen elämästään löytyy jälkiä eri puolilla Jyväskylää.

Kauppaneuvos Hanna Parviaisen patsas paljastetaan toinen päivä kesäkuuta messun jälkeen Säynätsalon kirkon pihassa. Parviaisen patsaan on tehnyt taiteilija **Sonja Vectomov**.

– Tästä huomionosoituksesta saamme kiittää kotiseutuneuvos ja kulttuurimesenaatti **Kauko Sorjosta**.

Parsattoo vuotta Parvijaisia

Leena Hänninen, os. Parviainen, toimii Parviaisen sukuseuran sukuneuvostossa varapuheenjohtajana. Sukuseuran kotipaikka on Kuopio, jossa seura on perustettu yli 50 vuotta sitten. Muut sukuneuvoston jäsenet ovat ympäri Suomea. Jyväskyläläisille tutuin suvun edustaja lienee tehtailija **Hanna Parviainen**. Kaikki Parviaiset ovat lähtöisin Karjalan Kirvusta. Parviaisen sukuisia on 6000, joista noin 4000 sukunimeltään Parvijaisia. Sukuseuraan kuuluu noin 400 jäsentä.

Suku kokoontuu yhteen joka kolmas vuosi. Kokouksen ohjelma on monipuolista. Niissä on yleensä musiikkiohjelman lisäksi sukutietoutta lisäävä esitelmä. Monesti sukujuhlaan kuuluu myös jumalanpalvelus tai hartaus kokouspaikkakunnan kirkossa. Myös suvun taiteili-

joiden töitä on esitelty näyttelyin. Lisäksi myytävänä on sukuseuran tuotteita sukuvireistä solmioneuloihin ja maljakoihin.

Parviaisen sukuseuran tutkimustyön tuloksena on syntynyt viisi julkaisua, joista viimeisin *Parsattoo vuotta Parvijaisia* ilmestyi Nilsissä vuonna 2011 ja palkittiin vuoden sukukirjana. Taustavoimana kirjan teossa on ollut **Kari-Matti Piihlähti**.

– Sukuseuramme perii pienen jäsenmaksun, ja varat on käytetty kirjojen painamiseen ja asiantuntijapalkkioihin. Kaikki muu toiminta onkin lähestulkoon vapaaehtoista. Kokousmatkoista sukuseura maksaa pienet matkakorvaukset mutta ei palkkiota.

Ihmiset suhtautuvat Hännisen mukaan erittäin positiivisesti sukutiedon keruuseen.

Seuran tehtävänä on vaalia suku- ja henkilöhistorian alalla kansallisen kulttuuriperinnön säilymistä ja tehdä sitä tunnetuksi paitsi kotimaassa myös ulkomailla.

Seura on lisäksi sukututkimuskentän valtakunnallinen edunvalvoja, yhteistyöelin ja lausunnonantaja.

Suomalaiset sukuseurat yhteistyöhön

Sukuseurojen Keskusliitto toimii sukuyhteisöjen yhdyselininä ja edistää uusien sukuseurojen perustamista sekä suku- ja henkilöhistoriallista tutkimustyötä.

Tavoite on saada kaikki suomalaiset sukuseurat keskenään järjestölliseen yhteistyöhön.

SSK edustaa asiantuntemusta. Se on yhteistyössä muihin vastaaviin järjestöihin kuten Suomen Sukututkimusseuraan ja Karjalan Liittoon.

Ilmoitusmarkkinointi Jaana Mehtälä p. 020 754 2309
jaana.mehtala@kotimaa.fi

KOTIMAA-YHTIÖT

EkoCenter   Noutopalvelu
020 712 1580

Kirpputorit

Vaatteet Huonekalut Kengät
Astiat Kirjat yms.

Aina edullista ostettavaa!

EKOCENTER KANKITIE
Kankitie 10, 40320 jkl
020 712 1580

EKOCENTER HARJUNPORRAS
Gummeruksenkatu 13, 40100 Jyväskylä
040 765 3303

Pintaa syvemmältä.

Tervetuloa magneettikuvaukseen, mammografiaan ja rintavastaanotolle Sepänskadulle.

Taina Usenius
Syöpätautien
erikoislääkäri

Jussi-Pekka Usenius
Radiologian
erikoislääkäri

JYVÄSKYLÄN
Magneettikuvaus

Sepänskatu 14, Jyväskylä | p. 040 771 3222 | www.jklmagneetti.fi

**HYVIÄ TAIMIA
ON ILO ISTUTTA!**

TAIMIPIHA

VAPAAHERRANTIE 8, Jyväskylä
Puh. 610 755 • www.taimipiha.fi
ma-pe 9-19, la 9-18, su 12-16

SIIRTOLAPUUTARHA - satoa omalta maalta?

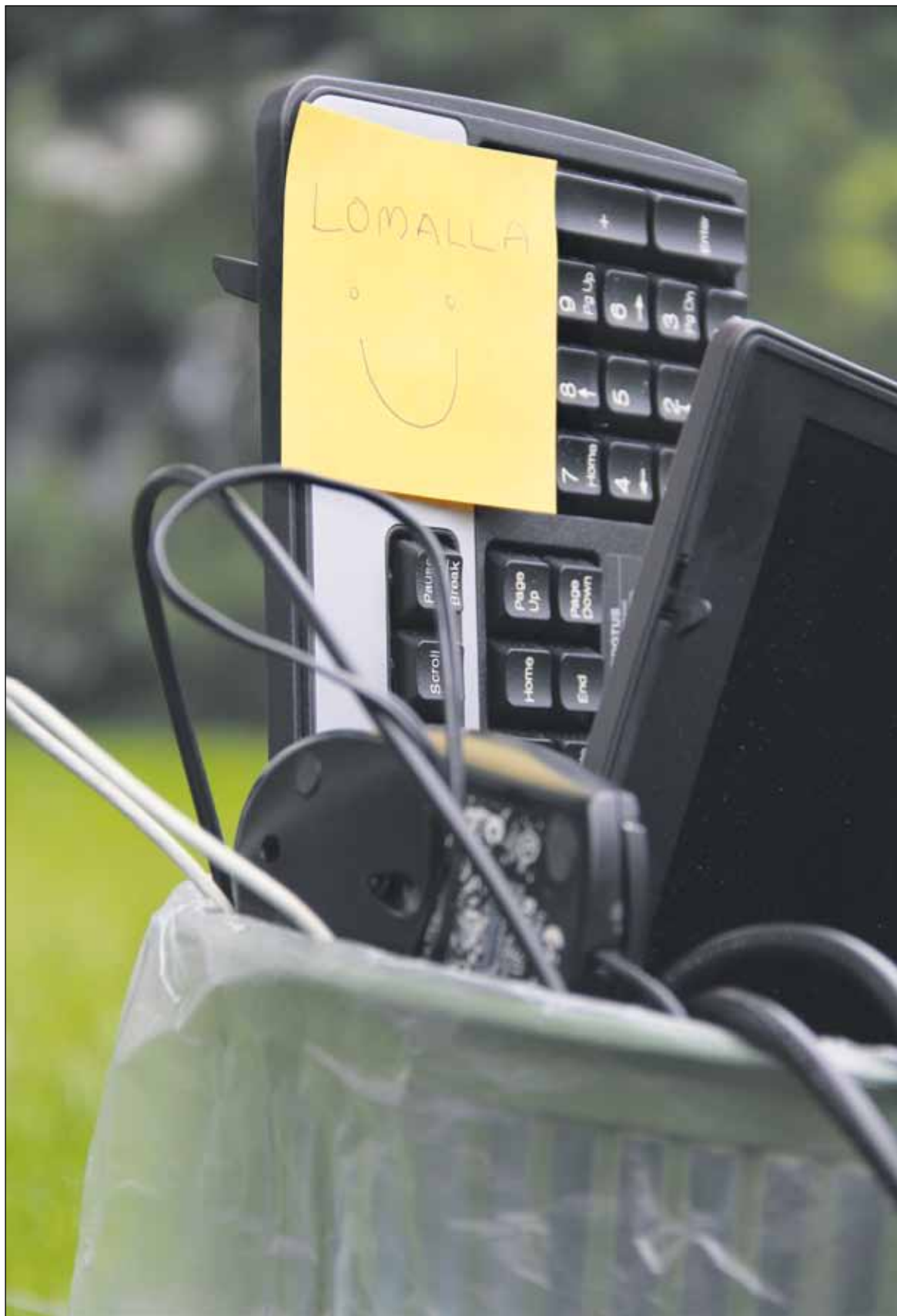
Kiinnostuitko?

Suojarinteen alueella 1,5 km päässä Suolahden keskustasta on 62 palstaa käsittävä siirtolapuutarha-alue. Palstojen koko on noin 400 m² ja kullekin palstalle saa rakentaa 35 m²:n loma-asunnon sekä talusrakennuksia.

Lisätietoja saat soittamalla numeroon 020 632 3345 tai osoitteesta www.aanekoski.fi/tontit

AANEKOSKI

Hallintokatu 4, 44100 Äänekoski
P. 020 632 2000
kirjaamo@aanekoski.fi
www.aanekoski.fi

Lomaruha sulkee sähköpostin ja työpuhelimien. KUVA: PETRI KANANEN

Työhullun lomaopas

Työhullu jämäköityy, kun hän ottaa puheeksi loman ja sen, miten työt tehdään loman aikana. On neuvoteltava lomaruha.

PENTTI HONKANEN / KOTIMAADESKI

Rakastuminen tekee hulluksi. Niin tekee työkin. Työhullu on rakastunut työhönsä, eikä pääse rakkaudesta irti vaikka ehkä haluaisikin.

Sitten on työnantajan järjestämiä avioliittoja, joissa työntekijä huhkii hullun lailla avioerolta välttyäkseen. Tämä parisuhde vaatii keskustelua. Ennen lomaa työhullun on rohkaututtava. On aika neuvotella lomaruha. Ainakin pitää sopia, kuka tekee ja mitä niille töille, jotka loman aikana kasaantuvat työhullun työpöydälle.

Ensimmäisenä työpäivänä loman jälkeen ne kuitenkin kiljahtavat: "Tuu auttamaan." Näiden töiden hoidosta pitäisi saada aikaan lomaruha esimiehen ja työkaverien kanssa.

Meilaten vai kalastaen?

Monesti työhullulle pukkaa töistä puheluita ja sähköposteja myös keskellä lomaa. Niihin työhullu tieteen-

kin vastaa kiltisti kesämökin laiturilta, paitsi jos esimiehen kanssa on sovittu, ettei ihan kaikkea kysellä koko ajan. Todella epävoimaiset sähköpostien aiheet voi varustaa vaikka sos-merkillä. Sellaisia posteja voi perhekin lähettellä.

Mutta onneksi työhullulla on jokin ikioma hullutus työn lisäksi: avomeripurjehdus, kesämökin käymälän tyhjennys, villasukkien neulominen tai perunan kuoriminen pihalla.

Lomalla on aika ottaa vene, lapio tai sukkapuikot esiin. Kaikki ne vievät ajatukset muihin sfääreihin: taivaan ja meren rajaan, luonnollisen lannoituksen luonnottomaan haajuun, villasukkan kutinaan kesästä hikihellä iholla.

Perunan salaisuus

Myös matka vie ajatukset muille maille, mutta ulkomaille ei tarvitse välttämättä työajatuksia pakoon lähteä. Närpiössä työhullu voi verestää ruotsin kielen taitojaan, oppia lisää ja huomata, että hanke onkin haasteellinen.

Myös oman kodin keittiö tarjoaa

elämyksiä, jos työhullu on loman aikana valmis työntämään työasiat helästi pois mielestään.

Mikä ilo on kuoria perunaa vaikka pihassa! Vasen käsi tarttuu perunaan, tunnustelee sen pieniä nystyröitä, punnitsee perunan painoa, kun taas oikea käsi nauttii kuorimaveitsen siilestä kosketuksesta.

Se on sentään ihan jotain muuta kuin näppäimistön nappuloiden painelu ja hiiren siirtely työpöydän hiirimatalla.

Kun työhullu on lomansa aikana tehnyt edes yhden purjehduksen avomerellä, levitellyt käymälän sisälön perunamaalle ja kutonut villasukat, hän voi palata – ruotsin kielen oppineena – Närpiöstä kotiin ja työpaikalleen.

Työnantajalleen lomaruhasta virkistynyt työhullu on sampo, joka jakaa taas työn alkaessa jauhaa syötävää ja myytävää työuupumukseen sortumatta.

Mutta ennen muuta työhullu on itse jämäköitynyt. Ensi vuonna hän osaa todella pitää puolensa, kun neuvottelee lomaruhasta ja lomajakson piduudesta ja sijoittelusta kalenteriin.

Se on loman paras tulos.

South Parkin neljä poikaa ovat sarjan perushahmot. Sarja nähdään nykyään Jimillä.

Uskonto ja pieruhuumori kohtaavat animaatioissa

Neljä pallopäistä pikkupoikaa ja keskusteluohjelman *Jeesus. South Park* haastaa ja rikkoo pyhyteen liittyviä mielikuvia. Risto Kämäräinen perehtyi sarjan uskontoa koskevaan huumoriin.

KAARINA HEISKANEN

- Olen katsonut *South Park* -sarjaa sen alkuaikojista saakka. Minua on kiehtonut sen pureva huumorityyli. Gradu-aiheeksi se päättyi, kun tajusin, että voin yhdistää innostukseni animaatio-sarjoihin uskontotieteelliseen tutkimukseen, kertoo teologian maisteri Risto Kämäräinen.

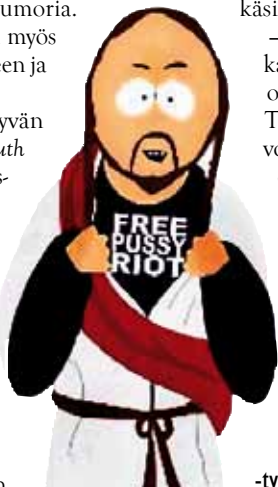
Kämäräinen on tutkinut uskonnon käyttämistä huumorin ja satii- rin välineenä *South Park* -sarjassa. Hänen mukaansa sarjassa synnytetään huumoria haastamalla ja rikkomalla pyhyteen liitettyjä mielikuvia. Kämäräinen on löytänyt *South Park* -sarjasta myös ymmärtävää suhtautumisen uskontoon: aitoa huolta perimmäisistä kysymyksistä ei riepotella. Lisäksi sarjassa esitetään, että uskonnolla on positiivisia funktioita silloin, kun se tuottaa onnellisuutta ja hyvätah- toisuutta.

Jeesus juontaa sarjan keskusteluohjelmaa

Neljän kahdeksanvuotiaan pojan näkökulmasta yhdysvaltalaisen pikkukaupungin elämää kuvaava *South Park* käsittelee uskonnollisia aiheita ronskin humoristisesti. Sarjassa esiintyy usein pieruhuumoria. Huumoria rakennetaan myös viittaamalla kirjallisuuteen ja populaarikulttuuriin.

- Uskontoon liittyvän huumorin teemoina *South Park* käyttää monesti uskonnon yhteydessä ilmeneviä väärinkäytöksiä, kuten katolisen kirkon hyväksikäyttöskandaalia. Myös kristinuskon oppi ja keskeiset henkilöt esitetään ajoittain naurettavassa valossa.

Esimerkiksi sarjan

Jeesus puolustaa sananvapautta ja Pussy Riot -tyttöjä. KUVA: SOUTH PARK/JIM.

Jeesus pitää paikallistelevision keskusteluohjelmaa ja johtaa suurimpien uskontojen keulakuvista koostuvaa supersankariyhmää. Huumorin lähteenä toimivat myös eläköitynyt paavi Benedictus XVI ja profeetta Muhammed.

Hulluttelun lomassa sananvapauskyselyä

Kämäräisen mukaan sarja nostaa usein pinnalle sananvapausteman, joka ilmenee selvimmin profeetta Muhammedin esittämisestä nousseen kohun käsittelyssä. *South Park*in tekijät kritisoivat pilakuvaskandaalin jälkeisiä sensurointitapauksia, jotka kohdistuivat myös heidän sarjaansa.

- Sensurointi taas oli seurausta siitä, kun sarjassa testattiin, missä muodossa Muhammedin saa esittää. Sarjan tekijöihin kohdistui tappouhkauksia. Uskonnollisen huumorin pääpaino on kristinuskossa, mutta *South Park* nauraa kaikille uskonnoille. Myös ateismi saa osansa. Esimerkiksi evoluutiobiologi Richard Dawkins esitetään hieman kyseenalaisessa valossa.

Missä on leikin ja pilkan raja?

Kämäräisen mukaan nyky maailma tarjoaa vakavasti otettavia esimerkkejä siitä, että uskontoa ja huumoria olisi hyvä ymmärtää myös yhdessä. Vuonna 2006 puhjennut pilakuvaskandaali osoitti, että tanskalaisilla pilapiirtäjillä ja suurella määrällä muslimeja oli hyvin erilainen käsitys siitä, mikä on hauskaa.

- Leikinlasku ei aina ole kauhean kaukana pilkan- osta tai jopa solvaamisesta. Tärkeä kartoituksen kohde voisikin olla muun muassa eri uskontokuntien itseen- sä ja toisiin kohdistama huumori. Uskonto ja huumori linkittyvät monin tavoin toisiinsa. Toivon, että niitä koh- taan heräisi laajempi kiinnostus uskonnon

tutkimuksen piirissä.

Suosikkijaksoaan *South Park*ista Kämäräinen ei hevin keksi.

- Olen huono valitsemaan suosikeja, ja aineistossa on paljon hyviä juttuja. Mieleen tulee esimerkkejä, jossa huumori yhdistyy johonkin terävään huomioon maailmasta, kuten mormoneita käsittelevässä jaksossa *All about Mormons* tai jaksoparissa 200/201, jossa käsitellään Muhammedin näyttämisen rajoja.

Pasila amerikan- serkkujen jalanjäljissä

Uskontoaiheita Kämäräinen on löytänyt niin sanotuista aikuisten animaatioista. Esimerkiksi *Simpsonit* käsittelee uskontoa aluksi melko hel- lävaraisesti. Uskonnollisia aiheita ei asetettu erityisesti naurunalaiseksi. 1990-luvun lopulla alkanut *South Park* -sarja muutti asetelmaa. Sarja on kohdannut voimakasta vastustusta uskonnollisten järjestöjen suunnalta.

Uskontoa käsittelevät *South Park*in ja *Simpsonien* lisäksi ainakin Suomessa- kin nähdyt *Family Guy*, *American Dad*, *Futurama* ja *Kukkulun kuningas*.

- Oikeastaan voi sanoa, että kaikis- sa animaatio-sarjoissa, jossa käsitel- lään jollain tavalla tosielämää - ja edellisissä tapauksissa lähinnä ame- rikkalaista yhteiskuntaa - esiintyy myös uskontoa.

Suomalaisen Pasilan voi Kämäräisen mukaan nähdä edellä mainittu- jen sarjojen innoittamaksi, ja siinä- kin uskonto on ollut huumorin läh- teenä. *Pasila* ruotii suomalaista yh- teiskuntaa, joten näkökulma uskon- toon on kotimainen.

Uskontoaiheita löytyy myös sarja- kuvissa.

- Uskonto esiintyy elementtinä ai- nakin sellaisissa sarjakuvissa, missä käsitellään ihmiselämää ja yhteiskun- ta vähänkään kunnianhimoisem- min. Myös pilapiirroksissa löytyy kirkollisia elementtejä. Nämä ovat sitä kartoittamatonta seutua, johon uskontotieteellisessä ja teologisessa tutkimuksessa voisi paneutua.

Risto Kämäräisen graduartikkeli *Uskontoa ja pieruhuumoria animaatio-sarjassa* löytyy osoitteesta www.teologia.fi

Juhlan Paikka
Pito- ja Juhlapalvelu
PUNAINEN PIRTTI KY
Ilmarisenkatu 20, 40100 Jyväskylä
p. (014) 378 1802 www.punainenpirtti.fi

HIEROJA - KUPPARI
JALKOJEN HOIDON AMMATTI-
TUTKINNON SUORITANUT
Sirkku Lahtinen
Väinönkatu 7 A 4
Puh. 615 220, 0400-647 547

**Jalkahoidot, hieronnat
ja lahjakortit**
Hierontapiste Iisopista,
Liisa Nipuli
Kauppakatu 28 A 54
050 362 27 44

K24 www.kotimaa24.fi

*Kuolinilmoitukset
ja -kiitokset
seurakuntalehdessä*

Ota
yhteyttä
ilmoitus-
markkinointi
p. 020 754 2000
ilmoitusmyynti@kotimaa.fi

**LAKIASIANTOIMISTO
VARATUOMARI
RIITTA KIVELÄ**
p. 0500 545 689, 014 645 234
Kauppakatu 2 D, 2. krs 40100 Jyväskylä
laki.riitta@kolumbus.fi
www.kivelä.fi
• perunkirjoitukset • kaupat
• lahjat • testamentit ym. lakiasianne
• palvelua myös kotikäynteinä

KotiData
0600 950 50
1,48€/min+pvm/mpm
Autamme tietokoneasioissa.
Myös asiakaskäynnit!
Vaihe 040 750 7550

**Ostamme
kulta- ja
hopeatuotteesi
luotettavasti
joka arkipäivä.**

Käteismaksu.

**KYTÖLÄN
kello & kulta**
Torikeskus, puh. (014) 618 958

**Psykoterapiaa ja keskusteluapua
TUIJA KERVINEN**
Sairaanhoitaja, diakonissa
Perheterapeutti, psykoterapeutti, depressiohoitaja
Vastaanotto Terveystalo Jyväskylä
Ajanvaraus puh. 030 6000

Hautaus - kukkapalvelu
Nooa

Lähelläsi hautajaisjärjestelyissä
Kauppakatu 12 JYVÄSKYLÄ, p. 014-614998
www.hautauspalvelunooa.fi
AVOINNA ma-pe 9-18.00, la 9-13
AUKI la 1.6. 8-18

Kauniit KUKAT meiltä.
Vieraile sivuillamme!

JYVÄSKYLÄN KIVITUOTE PUH. 040 5514576
HAUTAKIVET
KAIVERRUKSET WWW.JKLVKI.FI

MUISTOKIVET
SUOMALAISET GRANITISTA
SUORAAN VALMISTAJALTA
KIVIVEISTÄMÖ
POLAR GRANIT OY
p. (014) 821 234, 821 752
Sijaitsee Korpilahdella Neste-huoltamolta
Joutsan-Luhangan tietä n. 600 m.

Jyväskylän myyntitoimisto www.polargranit.fi
Hautakivimyyjä Väinö Puttonen
Puistokatu 27 B p. (014) 617 131 p. (014) 821 234

Kristillisen koulun viides luokka kävi retkellä Lehtisaarella. Opettaja Petteri Muotka kääntää lihoja, Philip Kebede paistaa makkaraa ja Jani Järvinen seuraa vieressä. KUVA: PETRI KANANEN

Lehtisaaren päärakennus.

Silloin Jyväskylän maalaisseurakunnan eläköitynyt kanttori **Mikko Sipponen** ja hänen vaimonsa **Aino** luovuttivat saaren seurakunnan nuorten käyttöön.

Lehtisaaren ydinajatus oli selvä heti toiminnan alkumetreillä. Saaresta haluttiin nuorille ja nuoremmille yhteinen kesäkoti, jonne nämä voisivat tulla viettämään aikaa ja irtautua hetkellisesti kaupungin hälystä.

Viime aikoina Lehtisaari on siirtänyt painopistettään pelkästä nuorille suunnatusta kesäkodista kaikille kaupunkilaisille avoimeen kesämökkiin. Saaren toiminta on silti olennainen osa Jyväskylän seurakunnan nuorisotyötä.

Näin pääset Lehtisaareen

Lehtisaari on avoinna 4.6.–8.8. tiistaista perjantain kello 15–21 ja viikonloppuisin kello 12–21. Saari on suljettu maanantaisin ja juhannuksena.

Saaren soutuvene noutaa retkeilijät Viitaniemen laiturista tasatunnein. Veneilyliivit tarjotaan talon puolesta. Viimeinen soutu saareen lähtee klo 19. Sauna ja grillit sulkeutuvat klo 20.

Varaukset ja tiedustelut kesä-elo-kuussa vastaavalta ohjaajalta p. 050 595 3947.

www.lehtisaarenkesakoti.net

Video: Lehtisaaren vastaava ohjaaja Jenna Suhonen kertoo parhaan Lehtisaarimuistonsa. www.youtube.com/user/henkielama

Mökki keskellä kaupunkia

Lehtisaaren kesä on täynnä toimintaa. Seurakunnan nuorisotoimen ylläpitämä mökki kutsuu kaikkia kaupunkilaisia viettämään kesäpäivää.

PETRI KANANEN

Iloista naurua, yhdessäoloa, makkaranpaistoa ja auringonpaistetta. Näistä elementeistä koostui Jyväskylän kristillisen koulun viidennen luokan retki Lehtisaareen. Luokka oli saaren tämän kesän ensimmäinen vierailijaryhmä.

Ryhmät voivat varata Lehtisaaren

käyttöön arkisin aamupäivien ajaksi. Lukuisat koululuokat ja harrasteryhmät ovatkin vuosien mittaan käyttäneet tätä mahdollisuutta hyväkseen.

Iltapäivisin Lehtisaari on kaikkien kaupunkilaisten yhteisessä käytössä. Saareen pääsee soutuveneellä tasatunnein heti Viitaniementien päässä olevan kääntöpaikan luota.

Lehtisaarella tehdään samoja asioita kuin kesämökeillä yleensäkin: grillataan, saunotaan, uidaan, jutellaan, ja lauletaan. Lisäksi saarella pääsee pelaamaan maastogolfia ja melomaan. Rauhoittua voi Hiljaisuuden polulla, jossa on viikoittain vaihtuvat

tekstit. Lehtisaarella pidetään joka ilta kello 19.30 iltahartaus

Saareen voi tuoda omat eväät. Ostamalla kioskista purtavaa tukee lähestytyötä. Retkeilijöiden kannattaa ottaa omat juomavedet mukaansa.

Ekologiset arvot tärkeitä

Ekologiset arvot ja kestävä kehityksen periaatteet ovat tärkeitä Lehtisaarella. Materiaalit ovat luontoystävällisiä ja hankinnoissa suositaan reilun kaupan tuotteita.

Käytössä ainoastaan biologisesti hajoavat pesuaineet ovat sallittuja.

Saaren väki on erityisen iloinen retkeläisistä, jotka vievät omat roskansa pois saaresta ja jättävät paikat jälkeensä siisteiksi.

Lehtisaareen ei saa tuoda lemmikkieläimiä. Pääsaaren kyljessä olevaan piskuisen Koivusaareen eläimetkin pääsevät. Koivusaari ja sen nuotiopaikka on retkeläisten käytössä ympäri vuoden – myös kesällä Lehtisaaren ollessa suljettu.

Yhteinen kesäkoti

Seurakunnan nuoret ovat viettäneet kesä Lehtisaarella vuodesta 1949.

ihmettelijä

SIRPA KOIVISTO

Olen **Ilari Liimatainen**, 18-vuotias palokkalainen. Opiskelen Pieksämäellä Partaharjun opistossa nuorisosaajan vapaa-ajanohjaajaksi. Tuntuu hurjalta, miten nopeasti aika on mennyt. Toinen vuosi on jo pulkassa ja enää yksi vuosi opintoja jäljellä.

Partaharjussa olen viihtynyt todella hyvin. Meitä on noin 15 hengen opiskelijaporukka samalla vuosikurssilla. Opiskelu on ollut mukavaa ja mielenkiintoista ja olen oppinut paljon uusia asioita.

Jo yläasteella tuli fiilis, että haluan lähteä opiskelemaan nuorisosaajaan. Olen ollut rippikoulun jälkeen paljon mukana seurakunnan toiminnassa isosena ja nuorten illoissa. Seurakunnan nuorisotyössä on ollut monia minulle tärkeitä roo-

limalleja, jotka ovat vaikuttaneet alan valintaan.

Olen kärsinyt koulukiusaamisesta alaluokilla fyysisen kokoni vuoksi. Kiusaaminen helpotti vasta seitsemän luokan jälkeen. Onneksi minulla oli kavereita, enkä jäänyt yksin. Olen paljon miettinyt, miten kiusaamiseen voisi puuttua, mutta en tiedä, onko siihen yhtä oikeaa vastausta. Opiskelemalla nuorisosaajaan haluan olla osaltani ehkäisemässä koulukiusaamista ja toimia nuorten parissa.

Kevään ajan olen ollut opintoihin liittyvässä harjoittelussa Jyväskylän seurakunnan erityisnuorisotyössä. Olen muun muassa käynyt leireillä, vieraillut kouluissa ja toiminut päivystäjänä Saapas-illoissa. Erityisnuorisotyössä Grönholmin Petri ja kumppanit tekevät tärkeää työtä.

Arvostan sitä, kuinka paljon esimerkiksi Saapas-toiminnan eteen on nähty vaivaa. Kävin viime syksynä Saapas-koulutuksessa ja olen tämän kevään ollut mukana päivystämässä. Kuljemme siellä, missä nuoret liikkuvat, juttelemme ja autamme tarvittaessa. Päivystäminen on tuntunut mukavalta. Yksikään ilta ei ole ollut samanlainen. Keväällä oli rauhallisempaa, mutta vappuna oli jo vilskettä ja vipinää. Kun liikumme Saapas-liivit päällä, nuoret tulevat helposti juttusille. Keskustelemme, vaihdamme kuulumisia ja toisinaan jotkut purkavat meille omia huoliaan. Niistä on joskus helpompi puhua vieraalle ihmiselle.

Jyväskylän eri kaupunginosien yhteinen ongelma on kunnollisten nuorisotilojen puute. Kun tarjolla ei ole tarpeeksi aktiviteetteja, nuoret

Erityisnuorisotyö kiinnostaa Ilari Liimataista. KUVA: SIRPA KOIVISTO

vain istuskelevat jossain. Pitäisi olla tiloja, jotka olisivat auki myös iltaisin ja viikonloppuisin. Myös nuorisotyöntekijöistä on pulaa.

Seurakunnan erityisnuorisotyö on alkanut kiinnostaa entistä enemmän. Se voisi olla se, mitä haluaisin tehdä jatkossa. Opistoa on nyt vuosi jäljellä ja sen jälkeen haluaisin jatkaa opintoja ammattikorkeakoulussa ja

valmistua sosionomiksi. Siinä välissä pitäisi käydä armeija tai siviilipalvelus.

Kesä kuluu parilla riparilla ja olen lupautunut myös Saapas-päivystäjäksi festareille. Kavereiden kanssa aika kuluu hyvin myös bändihommissa. Bändi on sen verran uusi, ettei sillä ole vielä nimeäkään. Soitamme yhdessä raskaampaa rockia ja metallia.